

Pr. Bogdan Ivanov despre Drumul Domnului și al nostru în Săptămâna Pătimirilor

Într-un [editorial](#) semnat pentru Radio Renașterea, Părintele Bogdan Ivanov, purtătorul de cuvânt al Arhiepiscopiei Clujului, abordează Săptămâna Sfințelor Pătimiri precum „un exercițiu de trăire, de empatie a creștinului cu Dumnezeuiescul Învățător, dar și de parcurgere a unei etape de timp esențiale timpul lui sacru”.

Părintele spune că „aceste câteva zile premergătoare Sfințelor Paști sunt și un bun prilej de stabilire a priorităților și de a alege cum să ne pregătim pentru sărbătorirea Învierii Domnului”.

Ne pregătim pentru bucurie, dar mai întâi gustăm din durere, așteptăm biruința vieții, dar trecem prin durerea și înfrângerea cel puțin aparentă a morții.

Clericul aduce în discuție și inconsistența naturii umane, a lipsei de recunoștință față de binefecătorul ei și, mai ales a ușurinței cu care omul uită binele făcut.

„Procesul și pătimirea Domnului din Joia Mare ne arată că de la entuziasmul orb și până la ură nu este decât un pas, că mulțimea care își salută victorios binefecătorul se poate întoarce împotriva lui într-un timp foarte scurt dacă este manipulată.

Peste toate acestea ne arată că frica paralizează orice sentiment uman și orice urmă de solidaritate”.

„Singurătatea Domnului în timpul patimilor Sale ne arată că până și Dumnezeu se poate întrista mai ales atunci când omul uită atât de ușor făcut. Și sunt convins că acesta este cel mai mare păcat”.

Despre Vinerea Mare, pr. Bogdan Ivanov precizează că „este momentul tristeții maxime, trăit prin inima Maicii Sfinte care ne cheamă la solidaritate cu suferința Fecioarei și la gesturi de mângâietoare umanitate, precum aducerea florilor sau plângerea acestei dureri”.

„Moartea este sentimentul că numai solidaritatea îl poate învinge și din înfrângere îl poate transforma în biruință”.

„Sâmbăta Sfințelor Paști”, spune părintele, „este tainicul moment în care doar tăcerea întregii făpturi te poate face să auzi că deja, în adâncurile iadului, a început învierea”.

„Această zi este una a tăcerii desăvârșite și a reculegerii în fața mormântului sfânt, rearticulat în mod real în altarul fiecărei biserici, din care va răsări învierea într-o revărsare de imne și lumini”.

În ceea ce privește Învierea mult așteptată, părintele afirmă că „la capătul acestui drum (...) ni se prezintă drept garanția cea mai spectaculoasă pe care Domnul ne-o face că moartea nu există și că dincolo de aparența înfrângerii, moartea aduce deja germenii noii vieți”.

„Dar să nu uităm totuși că pentru a ne bucura de Duminica Învierii trebuie să trecem prin Joia nerecunoștinței, prin Vinerea înmormântării și prin Sâmbăta tăcerii, alături de Domnul, dar și de fiecare semen al nostru”, concluzionează părintele.

basilica.ro